

til enhver Tid ere disponible; den største Deel deraf udgjør Qvotaer for Drefunds- toldens Aflysning, en ikke ringe Deel er, om jeg saa maa sige, Forskud paa vor Stats- gjælds Afbetaling, idet den bestaaer af de Effec- ter, som skulle benyttes til contractmæssigt at afdrage Statsgjælden, og en Deel er endeligt Fordringer paa os selv. Om der nu end fra denne Side ikke med Hensyn til Balancen kan være nogen sær Betænkelse ved at benytte Re- servefonden, naar der samtidigt dermed afdra- ges ligesaa store Bøls af Statsgjælden, er det dog indlysende, at vi, naar det skal blive ved paa den Maade, inden meget søie Tid ville have fortæret Reserverfonden, der i saa Fald ikke vil kunne afgive Midler til under ekstraordinaire Omstændigheder at fyldestgjøre de Krav, der da maatte komme. Ogsaa i denne Henseende, mine Herrer, er det en stor Svag- hed at blive ved at fortære, hvad vi have lagt op, og derved at udsætte os for at lade hele Fremtiden med dens Krav falde paa os, uden at vi have Noget at kunne møde muligt kom- mende Tilfælde med; Ingen veed, naar saa- danne kunne komme. Men naar det saaledes for mig og for Regjeringen har maattet stille sig som en absolut Nødvendighed, at der staa- tes nye Indtægtskilder, saa reiste sig ganske naturligt det Spørgsmaal: paa hvilken Maade skulle saadanne staffles tilveie? Jeg har nys berørt, at Reserverfonden ikke for en længere Tid vil kunne afgive et Bidrag dertil. Jeg har her i Thinget hørt forskjellige Midler nævne. — Iblandt disse er eet, nemlig Udste- delsen af flere Creditbeviser, som jeg troer, at jeg kun har nødig at benægte Muligheden af, for at selv det ærede Medlem, der omtalte det (Veszen), vil indsee, at det er et Middel, der aldeles ikke kan bruges til at afhjælpe fortløbende og sig gjentagende Behov, ikke at tale om, at det vilde være uforstandigt saaledes at benytte et af de virksomste Midler, som man har til at hjælpe sig i ekstraordinaire Tider, hvorved man i Virkeligheden vilde opbruge det i gode Tider. Det ærede Medlem vil derhos see, at det ikke vilde blive Andet end en yder- ligere Forøgelse af Statsgjælden. — Men kunde man da ikke hjælpe sig ved Benyttelsen af Statsactiverne? Ja, mine Herrer, det er et

Forslag, der seer mere lovende ud, end det i Virkeligheden er; thi, foruden at en Deel af Statsactiverne, affeet fra dem, der hører til Reserverfonden, slet ikke ere disponible, vilde de i alt Fald ikke kunne benyttes i et saadant Omfang, at de i Længden vilde kunne tilfreds- stille Kravet; der kan jo derhos gjøres det Samme gjældende overfor Brugen af Stats- activerne som overfor Brugen af Reserverfon- den, at man ikke skal spise op, hvad man har, naar man ikke er absolut nødt dertil. Ærede Medlemmer ville af den Meddelelse, der idag er gjort af den ærede Formand, have erfaret, at Regjeringen isvrigt ogsaa i denne Henseende er betænkt paa at gjøre, hvad der staaer i dens Magt, idet der i det andet Thing er blevet forelagt et Lovforslag om Medlæggelsen af Kjø- benhavns Fæstningsværker. Men, skjøndt dette Activ ganske vist, selv bortseet fra dets Be- tydning for Kjøbenhavns Udvidelse, har en Værdi og maatte endog en meget stor Værdi, er det i alt Fald en Værdi, som det ikke staaer i Nogens Magt at lokke frem til en vis bestemt given Tid. Vore Forhold ere efter min Formening meget for smaa, og vi selv for lidet entreprenante, til at det tør ventes, at dette Activ, hvor værdifuldt det end er, vil stille Capitaler til Disposition, der i nogen Maade vilde kunne fyldestgjøre de Fordringer, som stilles til Statskassen. — Men, siger man, hvorfor indfører man ikke Besparelser? Ja, det er rigtigt; jeg nægter ikke, at Besparelser kunne skee; jeg nægter endnu mindre, at de bør skee, hvor det er muligt; men jeg siger, mine Her- rer, at trods denne Sætnings Rigtighed er og bliver den dog mere eller mindre henhørende til Flosternes Kategori, naar den vedblivende opstilles trods Umuligheden af at gennemføre den. Et æret Medlem fraas overfor mig (Brinck-Seidelin) meente, at der kunde have været gjort betydeligt Mere, end der i den Henseende er gjort. Han nævnte, at han i ni Fjerdingaar havde ventet paa, at der skulde skee Noget i den Retning. Men, mine Herrer, naar man ikke vil tage de Besparelser med i Betragtning, der skee langs henad Veien, saa troer jeg, at man, naar man taler om gjen- nemgribende Reforme, ikke forstandigtvis kan mene Andet end saadanne Besparelser, som den